

Dos equips molt igualats cara a cara

Girona i Getafe es retroben una temporada més, després de lluitar la passada a Segona i d'assolir l'ascens. Ara, per primera vegada, es veuran les cares a la màxima competició de la Lliga espanyola. Els dos conjunts segueixen amb el mateix entrenador i amb alguns jugadors que tornen a repetir en les alineacions, alguns d'ells decisius en els seus equips tot i venir d'una categoria inferior. Tal com arriben els dos equips avui es preveu un partit molt equilibrat. Els tècnics es coneixen bé entre ells i la majoria de futbolistes també, per tant, tot fa pensar que veurem un duel competitiu i que pot resoldre's mitjançant una jugada d'estratègia o bé en alguna acció individual.

Prohibit relaxar-se. Després de la victòria de dilluns a l'RCDE Stadium es presenta una nova oportunitat per tornar a enllaçar dos jornades consecutives guanyant. Si el Girona és capaç de tornar a quedar-se els tres punts la setmana haurà estat rodona i l'objectiu d'allunyar-se de la zona baixa s'estaria complint. Les experiències viscudes a Montilivi han servit per veure dues versions de l'equip. En la majoria de casos el Girona s'ha mostrat com un conjunt intens i exigent en si mateix, tot i que en algun cas excepcional s'han escapat punts quan pràcticament ja eren al sarró. Els futbolistes han de ser conscients que són molt competitius quan juguen al cent per cent i al límit de les seves possibilitats, és quan han disminuït la concentració i la intensitat que els seus rivals els han igualat i fins i tot guanyat. Normalment al final del campionat tots els equips tenen el que es mereixen però amb els punts perduts contra el Betis i l'Alabès encara molt presents els locals faran molt bé si mantenen la tensió fins al final sense donar cap avantatge al seu rival.

Un adversari sòlid. Des de l'arribada de Pepe Bordalás tot són bones notícies per l'equip madrileny. El setembre del 2016 i ja amb la temporada iniciada l'entrenador alacantí va arribar al Getafe per ser el substitut de Juan Eduardo Esnaider. Va agafar la direcció del conjunt madrileny quan l'equip ocupava posicions de descens a Segona B i ràpidament va reconduir la situació fins a col·locar-lo tercer al final del campionat. Els madrilenys van aconseguir l'ascens a Primera juntament amb el Llevant i el Girona després d'eliminar l'Oscà i al Tenerife al play-off. El conjunt de Bordalás ha tingut un bon retorn a la Lliga: amb els mateixos punts i uns números similars als gironins, es troba en una zona còmoda de la classificació. Només han patit una derrota en els últims set partits de lliga que, combinada amb tres victòries i tres empats, els ha suposat anar escalant posicions. A les últimes jornades cal destacar la contundent victòria a casa davant l'Alabès per quatre gols a un i els tres punts aconseguits contra el València per un gol a zero. Tal com li agrada al seu entrenador, el Getafe és un equip sòlid, fort defensivament i molt ordenat, és un equip treballat i que juga amb intensitat durant els noranta minuts, en la majoria d'aquests aspectes els dos equips que s'enfronten aquest migdia a Montilivi estan igualats. El Getafe, igual que li va passar al Girona, va quedar eliminat de primeres de la Copa, va ser l'Alabès l'encarregat de deixar-lo fora, i ara pot centrar tots els esforços en la Lliga.

Un onze compensat. Amb només quinze gols encaixats en el campionat, a la porteria s'ha consolidat el veterà Vicente Guaita, porter que des de la seva arribada al club procedent del València és un fix sota pals. La línia defensiva pràcticament està formada pels mateixos quatre jugadors de sempre, com a lateral dret l'uruguaià

Damián Suárez i a l'esquerra el portuguès Vitorio Antunes, a l'eix de la defensa hi juga la nova incorporació d'aquesta temporada el togolès Dakonam Djané i el veterà Juan Cala, central que ja fa diverses temporades que és al club. Al centre del camp els madrilenys tindran una baixa molt important, el migcampista Markel Bergara, que es va lesionar de gravetat i a causa d'una ruptura de menisc es perdrà un parell de mesos de competició. Es tracta d'un futbolista molt complet i de la màxima confiança de l'entrenador, que fins ara havia participat en tots els partits de lliga i portava quatre gols anotats. Amb aquesta baixa, el centre del camp l'ocuparan el marroquí Fayçal Fajr i el jove uruguaià Mauro Arambarri, a les bandes Francisco Portillo serà l'encarregat de buscar amplitud a la dreta i el senegalès Amath per l'esquerra. Ofensivament i a la zona de finalització caldrà estar molt atents a la parella formada pel goleador Jorge Molina, vint gols la temporada passada i quatre en l'actual i per l'exdavanter del Saragossa Àngel Rodríguez, futbolista que va destacar la temporada passada amb l'equip aragonès anotant vint-i-un gols a Segona i actualment màxim goleador del seu equip, amb sis. Aquesta parella de davanterers serà una de les millors armes del Getafe, es tracta de dos futbolistes que es compenetraven molt bé entre ells, Molina amb més cos i presència actua com a referència més fixa i Àngel disposa de més mobilitat i velocitat per realitzar desmarcatges a l'espai.

Ritme de partit. A part del que pugui fer l'adversari, el més important serà el que pugui fer el Girona. En la majoria dels partits que han pogut guanyar, els gironins han pogut destacar en una sèrie d'aspectes importants; l'equip imposa normalment una intensitat i un ritme molt alts des de l'inici, ha competit igual o millor que el seu rival, defensivament s'ha mostrat com un equip agressiu i que sortia a pressionar a dalt, degut a les variants del seu sistema de joc quasi sempre ha condicionat els moviments dels adversaris i a l'hora de competir ha jugat al límit. Cal controlar totes les fases del partit per tal que no s'escapi. Serà molt important no abaixar el ritme i la concentració, els madrilenys buscaran el mateix i com que la qualitat serà molt similar el partit pot decidir-se per qui estigui més encertat a les àrees.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/17/dos-equips-igualats-cara-cara/885569.html?utm_source=rss